

ЗАКЛИКАННЯ МАЙСТРІВ ЗВІДДАЛЯ: молитва, що проймає серце жертовністю

(записав Джамгон Конгтрул Лодрьо Тхає)

Намо Гуру!

Це – відома практика, Закликання Майстрів Звіддаля. Позаяк присутній принцип викликання благословінь Гуру полягає в сильній жертовності, що породжена зневір'ям у самсарі та глибоким зреченням, плекаймо жертовність не банально, не на словах лише, а дійсно щиро й глибоко з усього серця, з самого нашого ества. Милозвучно наспівуймо цю молитву, свідомі того, що наш Лама воістину є Будда.

Гуру, почуй нас! / Гуру, почуй нас!
Слухай, Гуру корінний!

Сутносте всіх Будд минулих, / теперішніх, прийдешніх,
Джерело Дгарми свідчень, / розумінь, потужних звершень,
Гуру шляхетної Санґхи, / зглянься, Ламо корінний!

Скарбе добра-любові, / співчуття й благословінь,
Джерело двох досягнень-сил, / просвітлене діяння,
Що омиває благістю, / почуй нас, Майстре корінний!

Майстре Безмежне Світло, / відгукнися, милосердний!
Споглянь з безміру дгармакаї, / що за межами думок.
Натворивши скверну карму, / ми блукаємо в самсарі –
Провадь до чистої землі / великого блаженства.

Майстре Ченрѐзіку, поглянь,/ у співчутті почуй нас!
 Споглянь зі світла-простору/ *самбгоґакаї* сьайної.
 Всіх сущих у шести світах/ зціли ти від страждань.
 Три світи самсари вповні/ витруси з самого дна.

О, Ґуру Падмасамбгаво,/ благаємо почуй нас!
 Із Чамари Лотосного/ Світла ти поглянь на нас.
 У цій епосі темній/ блукачі є без Притулку.
 Просимо тебе, врятуй/ своїм безмежним співчуттям!

Ґуру-Матінко Єше Цоґ'ял,/ почуй нас милосердна!
 Поглянь на нас з Кхечари,/ із насолоди чистої,
 З міста вищого блаженства./ Хоч ми творили неблагѐ,
 Провадь нас, о Дакіні,/ у чисту сферу Звільнення.

Майстри Родів скарбів-*терми* / *й кама*, почуйте нас!
 Спогляньте із ясного стану/ чіткого усвідомлення.
 Пронизуйте темницю/ нашого невідання
 Променями сонця/ виразного пробудження.

Майстре усевідання,/ Дріме Озер, почуй нас!
 Споглянь із простору п'яти/ світел само-присутності.
 Розкрий силу осіяння/ чистоти первинної
 І поможи нам звѐршити/ яснї чотири візїі.

Владарю Атішо, Отцю/ й твої сини, почуйте нас!
 Спогляньте із Тушіти,/ в оточенні усіх божеств.
 Хай в нашім умі-серці/ розквітне *бодгічїтта* –
 Порожнеча сповнена/ осяйності й любові.

Три великі *сіддхи* – Марпо,/ Міларепо і Гамбопо, –
 Згляньтеся і відгукніться/ із простору Основи
 Блаженства незнищенного./ Розкрийте *магамудру* в нас –
 Ясний простір-насолоду;/ *дгармакаю* удійсніть.

Кармапо, Владар світу,/ благаємо почуй нас!
 Споглянь зі суті-простору,/ де ти усіх пристру́нюєш.
 Поможі нам осягнути/ – все справді ілюзорне є.
 Хай всі з'яви і свідомість/ як три *каї* виникають.

Ґуру Карма, Дрікунґ, Друкпа^і,/ чотирьох і восьми Родів
 Каґ'ю, ви почуйте нас!/ Зважте з істинного стану.
 Пошліть в наші уми-серця/ благословіння Роду.
 Благословіть на звершення/ досвіду й реалізації.

П'ятеро Праотців Роду/ Сак'я, ви почуйте нас!
 Спогляньте з поля єдності/ самсари і нірвани.
 Поможіть нам поєднати/ Погляд, дію, медитацію.
 Ведіть нас блискавичним/ шляхом умілих засобів.

Майстри Шанґпа, згляньтеся/ на нас зі світла чистого!
 Поможіть нам достовірно/ практикувати методи
 Аспектів різних звільнення./ Хай єдності досягнемо
 Поза межами всіма/ навчання й не-навчання.

Танґтонґ Ґ'ялпо, *магасіддхо*,/ благаємо почуй нас!
 Споглянь з безмежжя співчуття/ й любові. Поможі нам
 Розпізнати факт, що все/ по-суті ефемерне є.
 Благослови на те, аби/ опанувати рух ума.

Батьку Падампо Санг'є,/ благаємо почуй нас!
 Споглянь з простору Основи,/ що вищі дії звершує.
 Поможи опанувати/ дисципліну ваджрову,
 Яка призводить конче/ до вищого Пробудження.

Матінко Мачік Лабдронмо,/ благаємо почуй нас!
 Споглянь із позамежжя/ істин Праджняпараміти.
 Допоможи нам відсікти/ прив'язання-до-его
 Й узрять без-самість істинну,/ за межами дуальності.

Долпо Санг'є всевидящий,/ благаємо почуй нас!
 Споглянь зі сфери чистої/ вищих благих якостей.
 Заспокоївши-всотавши/ прани у канал центральний
 Нехай явимо ми тіло/ незнищенне ваджрове.

Джецун Таранатхо мудрий,/ благаємо почуй нас!
 Споглянь зі сфери трійці/ супутниць-мудр умілих.
 Веди нас таїнствами/ ваджрового шляху сили.
 Благослови, щоби цілком/ здійснити тіло райдужне.

Тертон великий, Чок'юр/ Лінгпо, благаємо почуй!
 Споглянь з безмежжя *дгармакаї*./ Благослови, аби всі
 З'яви розчинялись в стан/ за межами зникань і з'яв.
 Хай пізнаємо спонтанне/ само-усвідомлення.

Орг'єне Дечен Лінгпо,/ благаємо почуй нас!
 Споглянь зі самосяйної/ гри *самбгогакаї*.
 Благослови прояв п'яти/ *кай* само-присутності,
 Відкритість вільну від надій,/ очікувань, розчарувань.

Всепроникний Шикпо Лінгпа,/ благаємо почуй нас!
 Споглянь зі стану співчуття,/ що в поміч усім сущим.
 Благослови на те, аби/ знайти в собі перлину суті,
 Аби плід шляху дозрівав/ і звёршився в Основі.

Бодгісатво Пема Ньюгу,/ благаємо почуй нас!
 Споглянь на нас із простору/ мережива ілюзії.
 Поможі нам возз'єднатись/ з Сувереном розпізнання,
 Він бо Владика сьайний/ «тіл» чотирьох Просвітлення.

Джам'янґ Кх'єнце Вангпо славний,/ благаємо почуй нас!
 Споглянь зі сфери мудрості/ одвічної, просвітлої,
 Що з'яви всі розпізнає/ в їх суті й розмаїтті.
 Розчисти млу невідання,/ розкрий-но мудрість істинну.

Озел Тулпей Дордже добрий,/ благаємо почуй нас!
 Споглянь з веселки світла/ п'ятьох одвічних муростей.
 Поможі очистити краплі,/ *пра́ну* і свідомість-ум.
 Благослови нас пробудити/ енергій тіло ваджрове.

Пема До Нгак Лінгпо славний,/ благаємо почуй нас!
 Споглянь на нас з незмінного/ блаженства-порожнечі.
 Благослови виконувать/ цілком і бездоганно
 Всі наміри просвітлі/ всіх Будд і чуйних бодгісатв.

Нгаван Йонтен Г'ятцо добрий,/ благаємо почуй нас!
 Споглянь з союзу простору/ і само-усвідомлення.
 Хай припинимо сприймати/ ілюзію за справжнє
 Й дамо само-звільнитися/ всьому, що виникає.

Бодгісатво Лодрьо Тхає,/ благаємо почуй нас!
 Споглянь на нас зі стану/ потужної любові.
 Поможі нам пам'ятати/ – всі були нам матерями.
 Благослови їм помагати/ невтомно, самовіддано.

Пемо Ґарґ'ї Ванґчук славний,/ благаємо почуй нас!
 Споглянь на нас із простору/ осяйного блаженства.
 Благослови звільняти п'ять/ отрут в п'ять чистих мудростей
 Й відпускати всі чіпляння,/ всі бажання і відрáзи.

Тенні Юнґдрунґ Лінґпо добрий,/ благаємо почуй нас!
 Споглянь з відкритості-основи/ єдності нірвани й світу.
 Благослови, аби офірність/ розкривати в умі-серці.
 Нехай реалізація/ і звільнення єднаються.

Сину *сіддгів*, Кармо Урґ'єн,/ благаємо почуй нас!
 Споглянь зі сфери мудрості/ розпізнання порожнечі.
 Введи нас, нащадків щирих,/ у стан розпізнавання суті.
 Поможі здобути царство/ природи справжньої єства.

Ґуру добрий корінний,/ благаю я – почуй мене!
 Споглянь із вищого блаженства,/ з верхівки голови моєї.
 Хай розпізнаю свою суть,/ *магамудру*, стан природний,
 Хай на́чисто Пробуджуся/ цілком у цьому вже житті!

Овва́!

Такі як я істоти суцї/ з кармою негожою, здавна
 Волочимося у самсарї,/ блукаємо в імлі страждань,
 Біль далі пожинаємо, та/ в серці ні на мить не каємось.
 Ґуру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, поможи!
 Благослови, щоб зречення/ постало глибоко з нутра.
 Благослови, щоб зречення/ зродити сильно й щиро.

Здобули ми свободи й пільги/ життя дорогоцінного,
 Проте марнуємо цей шанс,/ відволікаючись на марне.
 На Звільнення настроєні,/ в лїнь-забуття впадаємо.
 З острова скарбів вертаємось/ бігме з порожніми руками.
 Ґуру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, поможи!
 Благослови, щоб це життя/ набрало значення й ваги.

Нїхто ще смерті не уникнув,/ один за одним помираємо
 Немов у черзі в потойбіччя./ Я вмерти можу будь-коли,
 Проте як бовдур несповна ума,/ не усвідомлюю, що смерть
 Є завжди близько, все планую/ довге неабїяке життя.
 Ґуру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, поможи!
 Благослови не гайнувати час,/ а схеми ума знедійснити.

Колись мої рідні й друзі/ без мене продовжать свій шлях.
 Майно, яке я збираю,/ усе до інших перейде.
 Навіть це викохане тіло/ залишу ген позаду я;
 В бардо моя свідомість/ сама блукатиме наосліп.
 Ґуру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, поможи!
 Благослови нутром відчути,/ що все минає й марне є.

Холо́ну від мороку страху,/ вітер карми нещадно
 Жене нас. Вла́даря смерті/ жажні посіпаки мордують
 Нас, пере́щать і вкидають/ у темні́ї прі́рви буття,
 Де звідува́ть мусим нестерпні/ муки за свої помилки.
 Гу́ру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, поможи!
 Благослови звільнитися/ з провалля сфер злощасних.

Хоча мої вади як гори,/ ховаю їх в собі лукаво;
 Про мізерні вади інших/ пащеку́ю на весь світ.
 Добрих рис у мені катма,/ втім праведність вдаю з себе.
 Кажу, що Дгарму практикую,/ втім дію протилежно їй.
 Гу́ру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, поможи!
 Благослови, щоб подолати/ своє лицемірство й егоїзм.

Тирана в собі ховаємо/ – демона прив'язання-до-«я».
 Наші думки викликають/ емоції неспокою.
 Наші вчинки зроджують/ сумнівні й неблагі плоди.
 Адже на правду й досі ми/ не йдемо шляхом Свободи,
 Гу́ру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, поможи!
 Благослови, щоб егоїзм/ відтяти глибоко в корні́.

Похвала мене здіймає,/ осуд – гнітить, опускає.
 Із-за якихось грубих слів/ мені вривається терпець.
 Бачу зболених, страждених/ – не відчуваю співчуття;
 Бачу тих, хто є в нужді/ – зав'язуюсь у скнарність я.
 Гу́ру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, поможи!
 Благослови мою свідомість/ з святою Дгармою з'єднати.

Самсара геть не має суті,/ приписуєм їй різні смисли.
 Заради тліну покидаєм/ те, що сутнє і нетлінне.
 Маємо все, що треба, а/ хочемо більшого й більше.
 Наш розум дурить себе сам/ оманами ілюзії.
 Гуру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, поможи!
 Благослови пробудитися/ із цього сну свідомості.

Не можу витримати ані/ йоти болю тіла і ума,
 Проте вперто не замислююсь/ про муки в нижчих сферах.
 Хоч і бачу я несхибність/ дій-плодів закону карми,
 Замість добро творити,/ роблю лише неблаго я.
 Гуру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, поможи!
 Благослови переконатись/ в істині закону карми.

Я недругів відштовхую,/ за друзів я чіпляюся.
 В неусвідомленні не знаю/ що приймати й відкидати.
 Коли Дгарму практикую,/ то нуджуся й дрімаю;
 Коли не-Дгарму практикую,/ жвавий і дуже вправний.
 Гуру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, поможи!
 Благослови споглядати/ свої думки й реакції.

Назовні роблю вигляд, що/ Дгарму практикую я,
 Та моя свідомість в себе/ Дгарму справді не ввїбрала.
 Немов отруйні змії, в мені/ емоції приховані,
 Але в тяжких терпких умовах/ мої вади проявляються.
 Гуру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, поможи!
 Благослови опанувати/ почуття, думки, увагу.

Вдаючи з себе духовного,/ над собою не працюю;
 Однобоко на все дивлюся,/ лину за плином буденщини.
 Двоєдушність і несвідомість/ в'їлись цупкими звичками.
 Знову й знову добрий намір/ виникає і щезає.
 Гуру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, допоможи!
 Благослови усвідомити/ свої звички й власні вади.

Щодня ми наближаємось/ до смерті неминучої –
 Щодня стаємо менш чутливі/ і серце наше грубшає.
 Хоча ми Ламі віримо,/ жертвність наша меншає.
 Любов, повага до друзів/ дгармічних усе слабшає.
 Гуру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, допоможи!
 Благослови, щоб зм'якшити/ свій розум очерствілий.

Притулок ми беремо,/ закликаєм *бодгічїтту*,
 Молитви гарні читаємо,/ а спочуття й жертвність
 На дні серця ледь жєвріють,/ Дгарма на вустах лише.
 Практика, ставши рутинною,/ нас не заторкує глибоко.
 Гуру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, допоможи!
 Благослови, щоб все, що роблю,/ палало *бодгічїттою*.

Всі страждання – від бажань/ щастя для себе самого.
 Хоча стан будди виникає/ від альтруїзму сильного,
 Плекаючи *бодгічїтту*,/ все далі чіпляюсь за «я»;
 Не тільки не творю добро,/ а й біль приношу іншим я.
 Гуру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, допоможи!
 Благослови, аби ставити/ себе на місце інших.

Гуру – це будда, а ставлюсь/ до нього як до звичайного.
 Його доброта неймовірна,/ а я не свідомий її.
 Як він не робить, що очікую,/ віру швидко втрачаю.
 Моє сприйняття його дій/ тьмарю своїми сумнівами.
 Гуру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, поможи!
 Благослови, аби моя/ жертовність набирала силу.

Моя свідомість – це будда,/ втім це не усвідомлюю.
 Мої думки є *дгармака*,/ втім не розпізнаю цього.
 Неконцепційність – стан природний,/ втім не утримую його.
 Природність – це Основа, втім/ не розпізнаю цього.
 Гуру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, поможи!
 Благослови, щоб розпізнання/ саморозкрилося в собі.

Смерть нещадна й неминуча,/ втім не беру це до уваги.
 Дгарма дійсно благодатна є,/ втім у півсили практикую.
 Карма є безпомилкова,/ втім дію неусвідомлено.
 Усвідомлення нагальне є,/ втім я відволікаюся.
 Гуру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, поможи!
 Благослови плекати вміло/ уважне усвідомлення.

Через хибні свої дії/ народився в віці темному.
 Недобрі наші вчинки/ призводять до неспокою.
 Суєтні наші друзі/ ведуть нас до сум'яття.
 Зайвими розмовами/ відволікаємось від практики.
 Гуру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, поможи!
 Благослови в житті нагально/ практикувати Дгарму.

Спочатку мої помисли/ були лише про Дгарму,
 Проте мої дії – причина/ самсари, конфузу, журби.
 Холод небла́га підточує/ очищення рясний врожай.
 Наче грабіжник бездумний,/ нищу запаси благості.
 Гуру добрий, думай про нас!/ Мій Ламо, серце, поможи!
 Благослови практикувати/ Дгарму до повного звершення.

Благослови відчути в серці/ стомлення від світу.
 Благослови знедійснити/ суєтні схеми розуму.
 Благослови замислитись/ всерйоз про близькість смерті.
 Благослови переконатися/ в істині закону карми.

Благослови, щоб перешкоди/ на Шля́ху розчинялися.
 Благослови практикувати/ сумлінно й наполегливо.
 Благослови, щоб труднощі/ перетворювати в Шлях.
 Благослови, щоб неослабно/ вживати протидії.

Благослови, щоб сильною/ жертовністю палати.
 Благослови, щоб утинáти/ під корінь всі ілюзії.
 Благослови, щоб пробудити/ в серці усвідомлення.
 Благослови, щоб чітко ясно/ пізнавати стан природний.
 Благослови, щоб пробудитися/ цілком у цьому вже житті.
 Благослови, щоб просвітлитися/ цілком заради всіх істот.

Молюсь до тебе, Гуру мій!/ Тебе я кличу тужно!
 Зглянься, прошу, наді мною,/ мій коханий добрий Ламо!
 Від усього єства-серця/ ревно лину я до тебе!
 Благослови нашим єствам/ з'єднатися в одне!

Хоча кілька відданих практиків наполягали довший час щоб я щось таке написав, втім зайнятий іншими справами я відкладав це на потім. Та нещодавно пані Самдруп Дронма, добрий практик зі шляхетного роду, й Дева Ракишта ревно попрохали мене про це, й отож цю молитву зладував я, Лодрьо Тхає, той, хто в цьому темному віці лише вдає з себе Ламу, в великому скиті Дзонг-шьо Де-шек Дю-па.

Хай же благо і добро росте і розквітає!

З тибетської мови українською переклав © Ярослав Литовченко, 2018.

Редагувала Лама Журавка Дазанг.

ⁱ «...Карма, Дрікунг, Друкпа...» - тут у перекладі ці слова є вставкою від перекладача, щоб підкреслити три Роди Каг'ю, які єдині з-поміж усіх «більших» і «менших» дванадцяти Родів Каг'ю цілком збереглися і продовжують розвиватися. В тибетському ж оригіналі там дослівно, «Гуру чотирьох більших і восьми менших Родів Каг'ю...». Перепрошую за таку самодіяльність. – примітка перекладача.